

kratiet havde været i regering og havde stået fast på det synspunkt, havde man haft den indstilling, at grænsen er der, og den skal overholdes.

Jeg sagde, og det holder jeg fast i, at puljen af midler til brug i den offentlige sektor bliver ikke større på grund af kommunalreformen. Spørgsmålet er, hvorledes midlerne skal prioriteres, og det er det, der skal afklares i en forhandling mellem parterne, altså staten, KL og Amtsrådsforeningen, og i Venstre er vi trygge ved at overlade det til finansministeren og indenrigs- og sundhedsministeren.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Først og fremmest synes jeg lige, vi skal slå fast, at de kommunale regnskaber for 2002 jo sådan set er baseret på en kommuneaftale, som blev indgået af den tidligere regering. Aftalerne var nemlig lavet, inden den nuværende regering kom til magten, så det eneste, regeringen sådan set har gjort i denne forbindelse, er at bede kommunerne om at stramme op.

Så synes jeg måske, man er lige hurtig nok i Venstre, når man prøver at påtage sig æren for, at forholdene ude i folkeskolerne blev forbedret på det tidspunkt. I 2003 og i 2004 er udgifterne pr. elev i folkeskolen faldet med 3,9 pct. Det er KL's tal, og det er altså sket i den periode, hvor den nuværende regering har haft magten, så når danskerne oplever, at der er færre penge til folkeskolen, er det sådan set fuldstændig korrekt.

KL 10.45

Venstre taler op ad stolper og ned ad vægge om flere penge til kommunerne, men man glemmer jo at tage i betragtning, at alene den stigende løn, man har aftalt med medarbejderne, æder sådan set hele væksten op, og det vil sige, at der ikke er råd til at betale for de flere elever, der kommer i folkeskolen, og der er ikke råd til at betale for det stigende antal ældre. De penge er spist op.

(Kort bemærkning).

Kristian Jensen (V):

Jeg sagde i mit ordførerindlæg, at jeg gerne så, at vi havde fået nyere regnskabstal. Allerede på nuværende tidspunkt her i 2004 skulle vi have haft regnskaberne for 2003, men de kommer først i netop disse uger, så når vi snakker regnskaber, er vi derfor nødt til at bruge tallene for 2002, hvor regeringen allerede gennemførte en

lang række initiativer og bl.a. tilførte sundhedsvæsenet 1,5 mia. kr. ekstra.

Hvis vi kigger på budgettallene fra den nuværende regerings tid, er det sådan, at alene på undervisningsområdet er der altså sket en vækst i budgetterne på over 1 mia. kr. fra 2002 til 2004, og dermed er der også skabt plads til, at folkeskolen og andre kan have flere penge til rådighed. Hvis vi kigger på anlægsområderne, er der blevet anlagt utrolig meget, og det er sådan, at vi har givet råderum til, at der kan anlægges endnu mere i 2004, end der egentlig var aftalt i den oprindelige kommuneaftale mellem regeringen og KL. På den måde har vi skabt råderum til, at også anlæg af skoler m.v. får bedre vilkår, end der egentlig var lagt op til.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Jeg tror, hr. Kristian Jensen og jeg har to forskellige lommeregner.

Der lægges op til en stigning, der kun er omkring halvt så stor som det ekstra behov, der findes. Man lægger op til, at der skal være en stigning på omkring 650 mio. kr., men det, der er behov for, er 1,35 mia. kr. Kommunerne bliver nødt til at finde de resterende penge et eller andet sted, og det betyder selvfølgelig, at der sker nedskæringer, og det kan man jo også se af KL's budgetredegyrelse. Der er et faldende antal kroner pr. elev i folkeskolen, fordi antallet af elever stiger og kommunerne ikke har penge til at betale for det ekstra antal elever, og præcis det samme er tilfældet på ældreområdet. Regeringen har sådan set gjort det, lige siden den trådte til, så derfor synes jeg, det er lige flot nok at sige, at der er kommet flere penge.

Men nu tror jeg bare, vi er nået så langt, at befolkningen har set, hvad det er, der sker ude i virkeligheden. Derfor er det heller ikke længere så meget op ad bakke at skulle forklare, hvad der foregår, for befolkningen ved, at taksterne i daginstitutionerne er steget, at de ældre har fået forringede vilkår, og at der er færre penge pr. elev i folkeskolen. Det kan folk mærke, det er jo resultatet af de nedskæringer, der sker ude i kommunerne og amterne, og det giver jo sig selv, at det er sådan, når regeringen kun giver halvdelen af de penge, der faktisk er behov for. Det er lovpligtige udgifter. Børnene skal jo i folkeskole, så kommunerne skal finde pengene, og dem må de så finde andre steder og måske ganske simpelt forringe vilkårene for de ældre.